

[Anne Grete Holmsgård]

nogle systemer, man viderefremidler, om de overhovedet er til gavn for en anden samfundsudvikling i de lande, eller om de ikke netop cementerer nogle sociale modsætninger, som SF vel heller ikke er interesseret i at cementere.

Jeg vil sige, at vi er overvejende negative over for forslaget, som det ser ud, men vi er meget villige til at tage en diskussion om, hvordan man kunne formulere nogle andre principper for, hvorledes u-landene kan bruge vores know-how.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti – og det gælder også CD – er enig i industriministerens redegørelse, og vi afviser forslaget fra socialistisk folkeparti. Men jeg synes, der er mange gode tanker i det, selv om vi ikke er enige i det, der står i det. Intentionerne i det er rigtige.

Det var meget interessant at høre VS' indlæg heroppefra om problemet med den tredje verden. Man er så tilbøjelig til helt at glemme, hvilken betydning dansk industri og know-how har i den tredje verden. Det er, ligesom man lægger det politiske øverst og ikke vil se på, at der faktisk gøres et stort arbejde. Jeg har for et par dage siden haft lejlighed til at deltage i et møde, hvor vi netop fik fremlagt nogle af disse problemer. Med den know-how, vi har fra det offentlige side herhjemme, vores udenrigsministerium osv., kan vi råde den danske industri ved at sige, hvilke produkter der er brug for, og hvordan de skal udformes, sådan at man ikke kommer til at eksportere noget, der ikke er brug for. Man kan f.eks. tage jernbanemateriel, hvor man må have noget ned, som passer til befolkningen i det område, og ikke bare sende noget, som passer os herhjemme.

Jeg glæder mig til, at vi i udvalget kan få mange ting frem, og håber altså også, vi får en god debat dér.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg må takke for en positiv stilling til intentionerne i hvert fald fra stort set alle sider, bortset fra hr. Dohrmanns og måske fru Anne Grete Holmsgårds. Det vil jeg vende tilbage til. Både socialdemokratiet og regeringspartierne var jo positive over for intentionerne, og jeg forstod, at socialdemokratiet også var positivt over for forslaget, som det ligger.

Jeg vil godt beskæftige mig lidt med regeringens kommentarer. Det er karakteristisk ved systemeksport, at det er noget, som alle er for, sådan set – med få undtagelser, bl.a. hr. Dohrmann. Alle andre er for, fordi det er indlysende fornuftigt, når vi har et aktiv i vores offentlige serviceniveau, at bruge det til eksport. Der har imidlertid gennem årene været en lang række ideologiske modstande. Vi har set det i forbindelse med Chemcontrol, som ikke kunne få lov til at gå ind med en kapitalanpart. Vi har set, at Industrirådet under indtryk af den hæmsko, der lå, blødgjorde sin holdning. Og så har vi set den borgerlige regering atter stramme tøjlerne i forbindelse med Danroad.

Jeg sad og spekulerede på, da jeg hørte ministeren her, som var meget positiv, som talte udenom, og som tilkendegav, at der snart ville komme et nyt cirkulære, og at man gerne ville stimulere offentlige styrelser osv., om der er en ny holdning på vej. I så fald synes jeg, det er meget glædeligt. Sådan vil jeg godt vælge at fortolke ministerens udtalelser.

Ministeren kom med enkelte bemærkninger, som jeg ikke er enig i. F.eks. sagde ministeren, at det ikke er rigtigt, at projektudvalget har en monopolstilling. Så vidt jeg kan læse det cirkulære, der foreligger, skal de offentlige styrelser gå i samarbejde med projektudvalget. Det er simpelt hen projektudvalget, der formulerer betingelserne, og det giver dem en kontrol, som de har udnyttet i visse tilfælde. Ministeren må korrigere mig, hvis jeg har taget fejl, men sådan har jeg forstået situationen, at der faktisk ligger et monopol. Til gengæld har dette projektudvalg hidtil ikke været særlig udfarende, og det er baggrunden for, at vi foreslår et statsligt kommercielt selskab.

Jeg vil sige til de ordførere, der har spurgt, hvorfor det skal være statsligt, at baggrunden er, at det er vanskeligt – det er reelt vanskeligt, det er ikke bare ideologisk, men helt reelt vanskeligt – at få offentlige styrelser og private virksomheder til at arbejde sammen, fordi de har klart forskellige formål. Dér siger vi: hvem kan være bedst til at gå ind og formidle det samarbejde? Den tankegang, der ligger i netop et statsligt kommercielt selskab – både statsligt og kommercielt – er meget vigtig i den forbindelse. Det er ikke en tanke, som vi oprindeligt er kommet med.